

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii Supreme de Justiţie

în componenţa:

Preşedintele completului
Judecători

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluţionînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Gandrabur Valeriu în interesele lui Oriol Adrian, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Oriol Adrian împotriva Consiliului mun. Chişinău şi Primăriei mun. Chişinău privind contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 06 aprilie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 19.09.2014, Oriol Adrian a depus cerere de chemare în judecată către Primăria mun. Chişinău şi Consiliul mun. Chişinău, solicitînd anularea pct. 3 al Deciziei Consiliului mun. Chişinău din 29.11.2012 cu nr.7/24-16 şi refuzul Consiliul mun. Chişinău, Direcţia Generală Arhitectură, Urbanism şi Relaţii Funciare, nr. 21/1407 din 20.08.2014. De asemenea a solicitat să fie recunoscut dreptul de servitute asupra unei părţi din terenul situat pe str. Cornului 24, mun. Chişinău (suprafaţa de 379 m²), care aparţine autorităţii publice locale - Consiliul mun. Chişinău, după proprietarul terenului dominant din str. Cornului 24/1 - Oriol Adrian şi obligarea Consiliul mun. Chişinău de a încheia contract în vederea constituirii servituţii pe o porţiune de teren din str. Cornului 24, mun. Chişinău (suprafaţa de 379 m²), care să permită folosirea eficientă a terenului dat, inclusiv pentru trecerea cu automobilul.

În susţinerea cerinţelor sale indică reclamantul că, este proprietar al imobilului situat în mun. Chişinău, str. Cornului, 24, însă reieşind din planul amplasării casei şi pămîntului, nu are acces la artera principală, pe care este amplasat imobilul, de aceea se foloseşte de trecerea menţionată în planul lotului cu nr.2, cu suprafaţa de 379 m² din str. Cornului, 24, care la moment este proprietate municipală. Adresîndu-se către Consiliul mun. Chişinău cu o cerere privind atribuirea în arendă a terenului adiacent, i-a fost refuzat. De asemenea a fost respinsă şi cererea privind înstrăinarea terenului din litigiu, pe motiv că terenul în cauză poate fi format ca bun imobil separat. Actele contestate sunt ilegale deoarece încalcă grav dreptul la proprietate.

Prin hotărîrea Judecătoriai Buiucani, mun. Chişinău din 11 noiembrie 2014, a fost respinsă pretenţia lui Oriol Adrian către Primăria mun. Chişinău, Consiliul mun. Chişinău cu privire la anularea pct. 3 al Deciziei Consiliului mun. Chişinău din 29.11.2012 cu nr.7/24-16 ca tardivă, iar pretenţiile lui Oriol Adrian către Primăria mun. Chişinău şi Consiliul mun. Chişinău referitoare la anularea refuzului

și obligarea de a încheia act juridic în vederea constituirii servituții - ca neîntemeiate.

La 24.11.2014, avocatul Gandrabur Valeriu în interesele lui Oriol Adrian a depus cerere de apel, prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 11 noiembrie 2014 și emiterea unei hotărâri noi prin care să fie modificat pct. 3 al Deciziei Consiliului municipal Chișinău din 29.11.2012 cu nr.7/24-16 în sensul diminuării suprafeței terenului nr.2 cu suprafața de 379 m² (în mediu cu 1/4), care aparține autorității publice locale din str. Cornului, 24 și emiterea unei decizii privind constituirea servituții pe o porțiune de teren din str. Cornului, 24, mun. Chișinău, nr.2 cu suprafața de 379 m², care aparține autorității publice locale, pentru acces la imobilul din adresa de pe str. Cornului 24/1, mun. Chișinău - proprietar Oriol Adrian.

Apelantul a invocat că a contestat refuzul din 20.08.2014 cu nr.21/1407, adică obiectul acțiunii fiind refuzul autorității publice locale privind constituirea servituții, care a fost depusă în termen 30 zile de la primirea răspunsului, astfel fiind respectată procedura de soluționare prealabilă a litigiului prevăzută de art. 16 alin (1) a Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000. Prin cererea prealabilă apelantul nu contestă actul normativ, ci refuzul organului emitent solicitând instituirea dreptului de servitute asupra unei porțiuni de teren, fiind contestată nesoluționarea unei cereri după cum prevede art. 3 alin. (2) al Legii nr 793 din 10.02.2000.

Susține că prin această hotărâre eronată, a fost lipsit de posibilitatea de a-și apăra drepturile și libertățile.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2015, apelul declarat de avocatul Gandrabur Valeriu în interesele lui Oriol Adrian a fost respins, cu menținerea hotărârii Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2014.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11 noiembrie 2015, a fost admis recursul declarat de Oriol Adrian, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2015, cu trimiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Rejudecând cauza, la 06 aprilie 2016 Curtea de Apel Chișinău a adoptat decizia prin care a admis apelul declarat de avocatul Gandrabur Valeriu în interesele lui Oriol Adrian, a casat hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2014 și a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a lui Oriol Adrian împotriva Consiliului mun. Chișinău și Primăriei mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ și obligarea încheierii actului juridic a fost respinsă ca neîntemeiată.

Considerând ilegală decizia instanței de apel, la 07.06.2016, avocatul Gandrabur Valeriu în interesele lui Oriol Adrian a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016 și emiterea unei hotărâri noi prin care să fie constituită servitutea prin uzucapiune.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat că instanța de apel superficial a examinat cauza, preluând concluziile eronate ale administrației publice locale. Susține că a demonstrat imposibilitatea accesului la imobilul din str. Cornului, 24/1, mun. Chișinău.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ

al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, completul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatoare și a constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurentului, instanța de apel examinat cauza superficial și nu au luat în considerație că a demonstrat imposibilitatea accesului la imobilul din str. Cornului, 24/1, mun. Chișinău.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare minuțioasă de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de avocatul Gandrabur Valeriu în interesele lui Oriol Adrian, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera recursul declarat de avocatul Gandrabur Valeriu în interesele lui Oriol Adrian ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Gandrabur Valeriu în interesele lui Oriol Adrian.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea